

ПЛАТОН

*Що було, воно й буде,
і що робилося, буде робитись воно,
і немає нічого нового під сонцем!...*

(Екклезіяст 1:9)

ЗМІСТ

1. Східне Середземномор'є: єлінський храм.....	3
2. Християнство.....	3
Вчення і бездушні.....	3
Зло і християнська церков в історичній ретроспективі.....	4
Два приклада.....	5
Втілення душ і християнська та мусульманська релігії.....	7
Ієрархія.....	10
3. Гіперборея та Атлантида.....	11
4. Чим закінчиться агресія Росії проти України.....	12
5. Платон.....	14
Ідеальна держава.....	14
Всесвіт, Деміург, Космос, Душа.....	15
6. Теогонія.....	17
7. Тімей.....	19
8. Епілог.....	19

1. Східне Середземномор'є: єлінський храм

Закінчується дохристиянська епоха. Єлінський храм. Містерії в храмі – тільки жінки-жриці. При храмі бібліотека. Опікується бібліотекою чорнокнижник-іудей похилого віку.

Бібліотекарю треба знайти талановитого хлопчика, учня, щоб згодом той став його наступником. В своїх подорожах в пошуках манускриптів, зовсім недалеко від храму, в кількох днях пішого переходу, зустрів бібліотекар хлопчину. Кмітливість, світлий розум, бажання знаходити відповіді на питання та доброта привернули до себе увагу.

Через деякий час чорнокнижник повернувся. Рідні дали згоду. Хлопець став учнем. Швидко вивчив грецьку, допомагав вчителю, читав і читав, поглинав прочитане. Час од часу ходив додому. Через декілька років Єшуа в Назареті вже став привертати до себе увагу дорослих своїми знаннями і розсудливістю.

Ніхто не знає, що буде завтра. Коли Єшуа був вдома, землетрус зруйнував храм. Чорнокнижник загинув. Його придавило брилою. Вибратися не було ніякої можливості. Мимо тіла повзла на світло в щілину гадюка яка і спасла бібліотекаря від довгих мук: він схопив її вільною рукою, гадюка вжалила його і він помер.

Далі було водохрещення Єшуа від Іоана Хрестителя і служіння Богу й людям. І було все те, а може й більше того, що описано учнями Ісуса Христа в Новому Заповіті.

Головні складові Вчення, яке приніс Вчитель для людей:

I. **Бог:** Джерело всіх джерел.

II. **Є абсолютна етична система відліку:** розділяє ДОБРО і ЗЛО.

III. **Сили ДОБРА і ЗЛА персоніфіковано:** ця абсолютизація висвітила хибність відносності поняття ДОБРА і ЗЛА, яку пропонують метафізичні конструкції.

IV. **Є Небеса:** звідти приходять і туди повертаються наші безсмертні душі.

V. **На Землі є два різні за фізикою типи людей:** ті, хто має душу і Дар Божий совість і ті, хто не має.

2. Християнство

Ми знаємо, що спадщина культури та філософії еллінів стала головною складовою фундаменту на якому Європа розбудовувала свою цивілізацію. Значний вклад було внесено і цивілізацією Єгипту, який мав тісні стосунки з Грецією і з Римською імперією. Прийшов час наступного кроку в розвитку європейської та середземноморської цивілізації.

Вчення і бездушні

Небеса послали Вчителя. І все Середземномор'є сколихнуло вчення Ісуса Христа. А через декілька століть Вчитель Мухаммад приніс людям сусіднього соціуму Іслам.

На Землю постійно приходять Вчителі. Вони мають різні цілі і різний рівень впливу на соціуми, де вони працюють. Посилена кількість Вчителів в певному соціумі є індикатором на-

ближення доленосних соціальних змін, коли кожному буде треба розуміти де сторона ДОБРА, а де сторона ЗЛА. Коли доведеться кожному вирішувати на чю сторону стати.

Для розвинених країн найближчими та найяскравішими прикладами є Германія та Росія. Вони розв'язали в двадцятому сторіччі обидві світові війни. В обох країнах вдалось захопити владу ідеологіям фізичного і духовного знищення людей.

А перед цими соціальними землетрусами і Германія і Росія подарували людству когорту геніїв. Та Вчителі не змогли відвернути катастрофу. Зло в критичний час виявилось сильнішим культурних та наукових надбань за рахунок інтенсивного наростання і потім домінуючої насиченості в цих країнах безсовісних (бездушних) серед людей. І комуністична Росія і нацистська Германія згуртували навколо себе більш слабкі країни собі подібних.

Німці за допомогою людей доброї волі світу пережили це страшне потрясіння, одужали і вийшли на світ Божий. Зараз подібної трансформації потребує населення Росії. Хребет сатанинської хвороби має бути зламаним. Але без об'єднання людей доброї волі всього світу це не зробити. І опісля настане одужання.

Вчення і Христа і Мухаммада витіснили метафізичне уявлення про джерела ДОБРА і ЗЛА. Вони персоніфікували ці джерела, як це було зроблено за півтори тисячі років до Них в зороастризмі. Обидві ідеології були духовним кроком вперед для оновлення фундаменту розвитку цивілізації. Та сталося те що сталося. Релігійну владу поступово захопили бездушні. Вони в Європі та на Близньому Сході трансформували ці вчення на свою угоду таким чином, щоб і християнство і мусульманство понесли службу в якості ідеологічної зброї для програмування людей.

Мета була проста. Треба було зробити з людей біологічних роботів, які мали виконувати все, що потрібно владній верхівці. Для цього знадобилось належним чином переписати і оформити базові релігійні манускрипти та знищити якомога більше знань, що людство накопичувало з древності. Всіх, хто піддавав сумніву, чи намагався об'єктивно аналізувати догмати офіційних релігій, мракобісся проголошувало еретиками та переслідувало їх або вбивало. Найяскравішим прикладом є знищення багатств Александрійської бібліотеки та темні віка раннього середньовіччя в Європі. За тим же сценарієм у XX та XXI століттях діяла і діє тоталітарна влада певного кола держав на чолі з Росією.

Кожна тоталітарна влада у своїй ідеології проповідує та насаджує ідеологію обраності певних потрібних їй прошарків соціуму. Цей інструмент програмування рабської психології було добре заточено в середньовічному християнстві та мусульманстві, що було використано також для їх протистояння. Саме тому, опираючись на європейський досвід, християнська церков в майбутній російській імперії була зроблена Петром першим інструментом влади. Саме тому ми сьогодні бачимо як російська православна церков московського патріархату "облагороджує" і проповідує війну Росії проти вільної України.

Зло і християнська церков в історичній ретроспективі

За історичний термін нашої цивілізації жодна відома організація на Землі не принесла в сукупності стільки зла людям, скільки принесла християнська церков в домаганні влади над народами. З християнською церквою по кількості знищених людей і культур може конкурувати хіба що татаро-монгольська орда, яка свого часу завоювала майже всю Азію та частину Європи.

Для приклада, нагадаємо п'ять загальновизнаних фактів:

- Перший – християнська церква півтори тисячі років “крутила” Сонце навкруги Землі для збереження дрімучого стану парафіян-простолюдинів.
- Другий – світле Вчення Ісуса Христа церковні начальства майже геть вихолостили обрядами, що несли і несуть функцію програмування людини. Віросповідання стало другорядним. Тим самим церковні начальства свого досягли, а саме: їх жадобу до влади і багатств парафіяни-раби забезпечили.
- Третій – віра стала інструментом реалізації територіальної, економічної та владної експансії як у церковної так і світської влади.
- Четвертий – там, куди приходила християнська церква зі своїм “вогнем і мечем”, там не було місця для інших віросповідань, фізичної і духовної свободи і творчості. Їх носіїв знищували, бо сприймали як конкурентів у досягненні влади. Фактично, християнську церков перетворили в фізичну і духовну катівню свободи і творчості.
- П’ятий – церква задіяла наймерзотнішу та найсильнішу зброю спокушання – *обраність*.

Очевидно, що знищення джерел розвитку народів робилось не заради наближення до Бога, а заради укріплення деспотії світської і релігійної. Але лишити питливий розум людини всього, що несло знання древності, не вдалось. Недосяжними для релігійних фанатиків залишились території Сходу, насамперед Індія та Китай. Індію імперія татаро-монголів не завоювала, а багато гірських територій Китаю були недосяжними для кінноти загарбників. Та головним фактором стало те, що ця імперія загарбників ще не запозичила релігійну ідеологію, яка вимагала б знищення всього, що не співпадає з її догмами. В Індії та Китаї в значній мірі збереглися знання древності.

Як не намагались церкви зупинити розвиток земної цивілізації, та не вдалось. Останні два сторіччя в деяких церквах почалось очищення Вчення Ісуса Христа від попівської деструкції. На перший план поступово стали виходити не обряди, а любов до Бога і людей. Маємо надію, що з часом це стане тотальним. В противному випадку ніхто до церков де “нема Бога” ходити не буде¹.

Два приклада

I. В середині 90х Автору довелося бути в Сполучених Штатах на півдні в Джексоні. Жив в звичайній багатодітній, по нашим міркам, сім’ї. Мав честь бути запрошеним на недільні служби в маленьку протестантську церков. В неділю вранці стали збиратись до церкви чоловік, його дружина і я, а дітей не бачу. Питаю, де ж вони? Невже не ходять разом з батьками до церкви? Жінка весело сміється: “вони ще спозранку дрюпнули в церков, там буде куча дітлахів”.

Приїхали. Маленьке приміщення, люди просто, але святково одягнуті, є спільні молитви, є коротке пасторське служіння, є розповіді парафіян як про побутове так і про духовне. Щиро і доброзичливо. Та не це мене вразило. Такі люди є і в нас вдома. Вразило інше. Захворів чоловік парафіянин цієї церковки. Після обстеження лікар поставив діагноз та дійшов висновку, що потрібна операція мозку. Двісті тисяч доларів приблизно коштуватиме операція. У хворого таких грошей ніколи не було і нема. Родичі небагаті. Зайвого будинку щоб продати нема. Але питання було вирішене менш ніж за тиждень: віруючі звернулись до церков в країні і зі-

1 В кінці XIX початку XX сторіччя були собі такі старці в деяких монастирях російської православної церкви, що розповідали парафіянам про часи в майбутньому, коли будуть десятиріччя страшних переслідувань християн і їх церков. Але після цього настануть часи, коли церкви стануть багатими, купола покрийть золотом, та ходити туди віруючим буде не можна – там Бога не буде. Ми сьогодні бачимо саме цю сатанинську православну церков з золотими куполами в Росії і її філіал в Україні.

брали потрібну суму. Потім мені сказали, що операція пройшла успішно і хворий видужує.

Я став підозрювати, що Небеса не можуть бути байдужими до таких людей – Вони мають бути з народом США. На відміну від сьогоднішньої Росії. Зрозуміло, що всі і всюди помиляються, всюди звичайні люди. Але тут, в Америці, незважаючи на важку історичну спадщину, незважаючи на помилки влади, сьогодні в цій країні успішно живуть, працюють і будують своє майбутнє представники всіх рас, народів і всіх віросповідань. Це приклад для всього світу. Перед законом світським і Божим тут всі рівні.

II. Моя підозра втілилась у впевненість, коли я побачив в якомусь огляді, що в середині дев'яностих років благодійних грошей в США за один рік було зібрано на всілякі потреби майже 650 млрд доларів... Я мав всі підстави повірити, що це реальне число.

Повернувся додому я приголомшений і впевнений: я побачив реальне підґрунтя моєї надії і приклад одного зі шляхів до впевненого майбутнього духовного розвитку народів Землі.

Після цього, коли повернувся вже додому, життя заставило підробляти на стороні, щоб вижити сім'ї, бо заробітну платню на роботі в інституті або не сплачували, або давали копійки. Тому декілька місяців мені довелося їздити по європейській частині Росії і продавати путівки кримських санаторіїв. Тут, в Росії, я зіткнувся з дивиною, на яку раніше не звертав уваги.

Спочатку я не міг збагнути чому росіяни так не люблять США і американців, жителів інших розвинених країн і не тільки розвинених². Я наводив росіянам приклади як американці декілька разів в 19 та 20 сторіччі, коли в російській імперії, а потім в СРСР був страшний голод, збирали пароплави з продуктами і відправляли цю допомогу в Росію. Я розповідав знайомим, що без економіки США і їхньої допомоги Великобританії і Росії в Другій світовій війні кордони третього рейху, рейху нацистів, на сході проходили б по хребту Урала і річці Урал. А мені у відповідь тикали в носа ті помилки, що час від часу робив уряд США. Наче є в світі святі уряди. І до сих пір тичуть.

Я знайшов відповідь чому у росіян на потилиці волосся стає дибки від люті, коли хтось добре відгукується про США та їх громадян або про інші розвинені країни – заздрість. Заздрість до успіху. Заздрість до рівня розвитку. Заздрість, що там є повага до особистості, її свободи. Ненависть тому, що самі нездатні зробити своїми руками своє життя гідним людини, а не раба. Не можуть самі собі зробити, а жити хочуть як американці. Не можуть самі собі зробити, а хочуть бути найсильнішими і вшанованими в світі як американці.

За всім цим стоїть найгірше спокушання лукавого – обраність.

Росіян світські і релігійні начальства впродовж сторіч виховували таким чином, щоб ті думали, що вони обрані богом, бо він їм дав найбільшу в світі територію для їхньої держави. А якщо їм сказати про те, що татаро-монгольська імперія була набагато більша, а все рівно закінчила своє існування розпадом – “патріот” впадає в ступор. Слава Богу, що є росіяни які не сприймають цю ідеологію сатанинської обраності, вважають, що пишатися треба добрими справами і хорошою працею, що повагу треба заробити, а не жити за принципом “хвали мене моя губонька”. Та на превеликий жаль, виявилось, що в Росії людей з душею обмаль, щоб

2 Американців росіяни обзивають америкосами, британців – наглосаксами, німців – швабами, французів – лягушатниками (рос.), італійців – макаронниками. Дивна якась поведінка неповноцінної психіки: намагаються виглядати більш значущими ніж є. І все це за рахунок приниження, хоча б на словах, інших народів. Це нагадало мені поведінку деяких жителів в моєму, за часів шкільного дитинства, селищі в Донбасі. Недалеко від нашого будинку була зона суворого режиму – в'язниця. Після неї дехто залишався працювати у нас на шахтах. Ось у декого з колишніх ув'язнених була саме така поведінка.

перешкодити агресії кремля проти українців і інших народів.

Чи є майбутнє у країни з такою хворою, впродовж сторіч штучно вихованою психологією громадян?

Сьогодні, вже всьому світу очевидно, що Небеса не бачать надії на те, що вдасться вилікувати російських шовіністів і заздрісників. А значить буде щось нове. Нове завжди дається важкою ціною. Згадаємо німців. Відродження могутньої прогресивної Німеччини настало після надважких випробовувань.

Наведений вище приклад людських відношень в маленькій протестантській церкві в США говорить нам про те, що з розвитком рівня цивілізації і християнство і мусульманство очистять свої Вчення від привнесеного властолюбцями бруду. І віруючі перестануть вважати, що тільки їхня інтерпретація віри є правильною. І зрозуміють, що для кожного соціуму з його рівнем цивілізації, з його традиціями і суспільними відносинами Вчителі в свій час приносили відповідні Вчення, щоб допомогти людям жити мирно і дружньо, а не воювати з тими у кого інше віросповідання, чи інший колір шкіри, або розріз очей, інша мова, інша культура.

Бо коли хтось на когось нападає, то нехай знає, що він нападає на людину, у якій душа від Бога. А, значить, нападник нападає на Бога, порушує етичні закони, що від Бога. А захист свого дома, своєї країни – свята справа.

Коли душа перейде на Небеса, її ніхто не буде питати якою мовою вона розмовляла чи яку релігію сповідала або до якої церкви ходила. Оцінювати будуть спільно з душею її якості і що було зроблено нею на Землі доброго, а що злого. А генна інформація тіла, якому душа давала життя, мова, культура, релігія, життєвий шлях – це все потрібно було тільки для розвитку унікальності цієї душі. Бо унікальність душі несе унікальність, хай то є краплиночка, своєму Джерелу. Це один з аспектів творчості Бога, один з аспектів Його розвитку.

Звідси кожен зрозуміє, що імперія, яка намагається знищити унікальність якогось народу, зробити з людей біороботів для укріплення своєї влади, приречена на загибель. Достатньо оглянутись назад в часі, щоб побачити невідворотність роботи цього закону. Наближається час такого розвитку земної цивілізації, коли не залишиться тоталітаризму, що несе людям рабство.

Втілення душ і християнська та мусульманська релігії

Чому в християнстві і мусульманстві вважається, що душа приходить на Землю тільки один раз і після смерті людини душу чекає або рай або пекло? Це що? Результат невігластва? Мало ймовірно. Зовсім інше дає повне розуміння цієї катастрофічної ні, не помилки, а цілеспрямованої ідеологічної зброї для війни з істиною.

Невже було невідомо, що душі приходять на Землю неодноразово, щоб досягти певного рівня розвитку і якості? Все було відомо. Але це в названих віросповіданнях було цілеспрямовано знищене і прирівняне до ересі. Властолюбцям була потреба в одноразовому використанні, бо одноразовість генерувала страх у парафіян, а це допомагало формувати їх рабську покірність.

Це все є інструмент залякування і підкорення душевних, тих у кого є душа. А що з тими у кого душі нема, а є тільки програма? І тут відкривається головне: *бездушні* властолюбці пристосували ці релігії для управління, в першу чергу, собі подібними, тобто бездушними.

Почати треба з того, що сказав Вчитель про два типи людей³:

37 Він же, відповідаючи, сказав: Той, Хто сіє добірне насіння, – це Син Людський,

38 а поле – це світ; добірне ж насіння – це сини Царства; кукіль – це сини лукавого;

39 ворог, що його посіяв, – це диявол; жнива – це кінець світу, а женці – це ангели.

(Матвій 13:37-39)

Є два фактори, в силу яких це знання про два типа людини висвітлювалось і висвітлюється як підкреслення тільки її етичних якостей. Те, що за цим визначенням стоїть фізична реальність, а саме: є люди тілу яких життя дає душа, а є люди тілу яких життя дає програма⁴ – це глибоко заховано вже два тисячоліття.

Ті, хто має душу, – “це сини Царства”. А ті хто має замість душі програму – “це сини лукавого”.

Перший фактор, що допомагає втаємниченню, – це низький рівень нашої цивілізації, наших знань про Всесвіт⁵. Наведений уривок з Нового Заповіту сприймався і сприймається як визначення тільки моральних якостей людини і вважається, що він не має жодного відношення до фізики. В першу чергу це обумовлено тим, що названі два типи людей фізіологічно однакові.

Другий фактор – наявність тих, хто прикладав і прикладає титанічних зусиль, щоб ці знання не стали доступними в їх істині всьому людству. Їх в Новому Заповіті називають садукееями⁶. Вони присутні в кожному соціумі. Їх об’єднує хитрість, безсовісність, готовність заради влади і грошей творити зло: *нема душі – нема совісті*.

Садукееї і є тим мозковим і владним центром, що протягом багатьох сторіч обрядами витіснив в значній мірі з практики християнського віросповідання проповідь і втілення етичних заповідей. Сьогодні це демонструє російська православна церков і її філіал в Україні.

Парафіян привчили не зупинятись на тому факті, що треба бути надзвичайним садистом, щоб дати душі тільки одне випробовування на Землі, а далі – або в рай, або в пекло. Це навмисна брехня, щоб зрівняти етичні якості лукавого і Бога. Бо за один раз, як ми бачимо по собі і своєму оточенню, ніхто не стає святим. Всі ми з тими чи іншими недоліками. Всі ми намагаємось позбутись їх. Але всіх недоліків за одне життя позбутись не вдається. Тому так все зроблено Небесами, що душа, в дійсності, майже завжди має можливість вдосконалити свої якості, для цього знову і знову втілюючись на Землі чи якійсь іншій планеті. Світів з життям міради.

3 В тексті всюди, окрім оговореного, Новий Заповіт цитується по виданню
БІБЛІЯ АБО КНИГИ СВЯТОГО ПИСЬМА СТАРОГО І НОВОГО ЗАПОВІТУ
ІЗ МОВИ ДАВНЬОЄВРЕЙСЬКОЇ Й ГРЕЦЬКОЇ НА УКРАЇНСЬКУ НАНОВО ПЕРЕКЛАДЕНА
988-1988
ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ з нагоди ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТІЯНСТВА В УКРАЇНІ
Переклав Іван Огієнко (Митрополит Іларіон)

4 **Програма.** Прописується *лукавим* в Фізичному Вакуумі. Сьогодні цей термін, *програма*, найбільше підходить для відображення істини, хоча і не є повним. Коли рівень нашої цивілізації виросте до такого, що людство зможе продукувати біологічних, а не механічних роботів, управління якими будуть реалізовувати програми, що здатні до самонавчання, тоді ми побачимо і будемо розуміти на практиці слова Вчителя. Та вже сьогодні, маючи всього 300 років розвитку технологічної цивілізації, ми робимо перші успішні кроки: програми, які самонавчаються, не є фантастикою і працюють в різних сферах народного господарства.

5 **Всесвіт.** Відрізняємо два терміни: Всесвіт та Універсум. Всесвіт – всі світи, в тому числі Небеса. Універсум – видима і “темна” матерія галактик і міжгалактичного простору, тобто космосу.

6 **Садукееї.** Серед бездушних мають найбільш розвинені програми. На відміну від програм низького рівня після смерті тіла не розсіюються, зберігають якості своєї особистості.

Просто і точно підкреслює те, що зробили садукєї з християнством, це головна молитва “Отче наш”⁷:

*Моліться ж так: Отче наш, що єси на небесах, нехай святиться ім'я твоє; нехай прийде Царство Твоє; нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на Землі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні; І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим; **І не введи нас у спокусу**, але визволи нас від лукавого. Бо твоє є Царство, і сила, і слава навіки. Амінь.*

(ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТФЕЯ 6:9-13)

Аналогічно в Бібліях російськомовних і англомовних... А тепер процитуємо те ж видання про те хто спокушає:

Тоді Ісус виведений був Духом у пустелю, щоб спокушав Його диявол.

(ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТФЕЯ 4:1)

Якщо ми не будемо виляти і викручуватись, то на питання “кого прославляють, до кого звертаються в проханнях, чиєї влади бажають мати вічною віряни в головній молитві християнства?” відповідь проста: ця молитва (прохання) до лукавого, до творця зла.

Чи знали про це перші християни? Прочитаємо в Новому Заповіті:

*У спокусі ніхто не кажи: "Бог мене спокушає"; бо **Бог не спокушається злом і Сам не спокушує нікого...***

(СОБОРНЕ ПОСЛАННЯ СВЯТОГО АПОСТОЛА ЯКОВА 1:13)

Таким чином, ми бачимо з головної молитви християн “Отче наш”, що, в дійсності, **християни поклоняються і вбачають своїм богом лукавого...**

Чи знали і чи знають про це парафіяни? Ні, не знали і не знають. Церковні властолюбці заховали істину за обрядами. Але знищити істину не змогли. Читачу, подивись молитву “Отче наш” в Біблії за перекладом Івана Огієнко (Митрополита Іларіона):

*9 Ви ж моліться отак: Отче наш, що єси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє,
10 нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі.
11 Хліба нашого насущного дай нам сьогодні.
12 І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим.
13 **І не введи нас у випробовування**, але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь.
14 Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець.*
(Матв.6:9-14)

Тут все відповідає істині, бо Бог не спокушує, а випробує. *Випробовування* потрібні для перевірки якості певних властивостей душі. Ці знання дозволяють далі покращувати якості душі. А головна ціль *спокушання* – зробити якості душі гіршими.

Коли віруючий в молитві промовляє “**І не введи нас у випробовування**”, то він каже Небесам, що він не в силах зараз нести перевірку якостей своєї душі. Втомився, наприклад, від життєвих злигоднів. А якщо віруючий згоден нести перевірку, то може казати, наприклад, так: “І

7 Цитується по виданню: БІБЛІЯ, книги священного писання старого та нового заповіту, Видання Київської Патріархії Української Православної Церкви Київського Патріархату Київ 2004.
Переклад Патріарха ФІЛАРЕТА (Денисенка) за Біблією російською мовою, яка була перекладена з єврейської та грецької мов у другій половині XIX століття (Синодальне видання Російського біблійного товариства. Москва, 2002)

укріпи нас коли випробовування”.

Згідно вище сказаному, садукеї майже зуміли пристосувати християнське і мусульманське віросповідання для своїх потреб програмування і управління бездушними. Та поховати істину садукеям і безсовісним не вдалось. Ми в житті часто бачили і бачимо християн і мусульман які сповідують і слідуєть етичним заповідям Вчення, в тому числі на території Росії. А ще більше парафіян розуміють правду етики від Бога і намагаються слідувати їй. Ось всі ці парафіяни і зберегли істину і зробили її на Землі вічною і безсмертною. Саме вони разом з усіма Вчителями заклали фундамент для зміни епохи ЗЛА на епоху ДОБРА:

30 Ісус відповів і сказав: *Не для Мене цей голос лунав, а для вас.*

31 *Тепер суд цьому світові. Князь світу цього буде вигнаний звідси тепер.*

(Йоан.12:30-31)

Ієрархія

Ми, християни, говоримо *Бог* або *Отець наш Небесний* коли хочемо сказати про Того, хто вище всіх в ієрархії розумних, *Хто є Началом* всіх начал у Всесвіті, про Того, *Хто є Всесвітнім Розумом*. Але світ розвинених розумів у Всесвіті незрівнянно багатший і складніший аніж дають наші прості уявлення. Чи це заважає нам? – Ні, не заважає. Більшості з нас, на Землі, не до цих високих матерій. Але дещо було б корисно підкреслити⁸.

У Всесвіті є певна матеріальна ієрархія і певна ієрархія розумів⁹. Матеріальна ієрархія має всього два ступені. Перший, вищий ступінь – Праматерія. Проявом властивостей Праматерії є фізичні вакууми – другий, нижчий ступінь. Наш Фізичний Вакуум пишемо з великої букви. Проявом його властивостей є видима речовина, яку ми спостерігаємо в електромагнітному випромінюванні та невидима речовина, яку ми бачимо завдяки прояву її маси в гравітаційному полі. Для тих хто цікавиться, підкреслимо, що, як встановили астрофізики, видимої речовини набагато менше аніж тієї, що ми не бачимо в електромагнітному випромінюванні.

Вершиною розумної піраміди є *Всесвітній Розум*. Це і є *Бог*. У мусульман – *Аллах*. Цей Розум має найвищу ієрархію серед розумів Всесвіту. Його особистість не є стаціонарною, Він еволюціонує. Після того, як Бог запустив народження світів у нашому Фізичному Вакуумі з прописаними Ним етичними законами, Він відійшов від втручання у наші справи. Далі наш Універсум еволюціонує згідно фізичних законів, а розумні істоти еволюціонують згідно законам етичним. Тому так важливо знати ці етичні закони в їх формулюванні для людей Землі.

Хто такий *Отець наш Небесний*? Чи Він є *Бог*, тобто чи Він є *Всесвітній Розум*? Спершу дамо визначення терміну *Небеса*. В першу чергу *Небеса* – це світ розумних персон, матеріальною основою яких є саме Праматерія, як і у Бога, і які еволюціонують. Серед розумних персон *Небес* є такі, що досягли такого високого ступеню свого розвитку, що можуть еманувати (відділяти, випромінювати від себе) первинні, неділимі монади Праматерії. Далі ці монади розвиваються, стають душами, які продовжують розвиватися. Конкретний Розум еманує всі монади не одночасно. Тому, потім душі цього Розуму мають різний рівень розвитку.

Якщо наша душа є однією з душ такого розвиненого Розуму, то ми називаємо саме цей Розум

8 При бажанні, Читач може знайти багате літературне розмаїття про людські уявлення і філософські конструкції Всесвіту. Ці знання передавались з давніх-давен. Над цим замислювались як древні філософи так і сучасні і ще ніколи і нікому не вдалось поставити крапку.

9 Дещо більше про світобудову Всесвіту і його Ієрархію дивись в есе “Держава і закони”, §3. ВСЕСВІТ

Отець наш Небесний. Ми це робимо в термінах до яких звикли на Землі. Бо Він є первинним джерелом саме нашого існування. Кожен такий Розум опікує розвиток своїх душ. Є Розуми, які опікують цілі народи на Землі. Коли настає потреба, Розуми відправляють когось зі своїх розвинених душ на Землю в якості Вчителів. Над цими Розумами є Розум більш високої ієрархії, який курує їх роботу і розвиток земної цивілізації в цілому. Тут треба не забувати, що все назване еволюціонує в межах законів, що закладені Всесвітнім Розумом в Універсумі.

В силу того, що Всесвітній Розум, Бог, є Началом всіх начал, то звертання до Нього як до Отця Небесного також правомірне. Головне не те в яких термінах людина звертається до Небес. Набагато важливішим є розуміння до кого вона звертається, з чим звертається і що вона робить на Землі по відношенню до себе та інших людей. Те, що Бог відійшов від справ, говорить нам тільки те, що коли ми звертаємось, *Отець наш Небесний*, чи просто, *Отче*, то ми звертаємось до Того, Хто є джерелом нашої душі.

3. Гіперборея та Атлантида

Що ми знаємо про тих, хто заклав фундамент майбутніх цивілізацій народів Європи? У нас є деякі письмові свідчення, що збереглись, та міфи і легенди які ортодокси не змогли фізично зачистити. Таким джерелом знань, наприклад, є творчість еллінських поетів і філософів. В тому числі, вціліла частина манускриптів поета Гесіода і філософа Платона які будуть цитуватись в цьому есе. Аналіз відомих гіпотез про можливе походження та джерела знань цих геніїв виходить за межі есе. Ми використаємо те, про що вони нам розповіли, порівняємо з сучасними знаннями та порівняємо деякі світоглядні положення Платона з тими, що висвітлені в наших есе.

Також підкреслимо наявність в древніх письмових джерелах двох антиподів стародавнього світу, а саме: Гіпербореї і Атлантиди. Гіперборея разом з тими, кого греки називали богами Олімпу, дала приклад еллінам демократії як прогресивного державного устрою. На відміну від Гіпербореї Атлантида була автократією. Це привело її до деградації і, в кінці кінців, до загибелі. Коли сталася війна цивілізацій цих двох типів атланти були розбиті прадавніми еллінами. А сам острів на якому існувала Атлантида землетрус опустив на дно океану.

Демократія і автократія – антиподи. Є сторона світла, є сторона темряви. Є сторона добра, є сторона зла. Елліни прийняли і зберегли ці знання. Тим самим вони висвітили прийдешнім поколінням шлях розвитку який має вибрати народ, що будує державу вільних громадян.

Перша прадавня війна сил зла проти сил добра на Землі, про яку ми маємо письмову розповідь в європейській літературі, описана Гесіодом. В параграфі “[6. Теогонія](#)” ми наводимо декілька важливих для теми, що висвітлюємо, цитат. Вони свідчать про те, що сьогодення цивілізація не є першою на Землі; і дають приклад того кого люди називають богами, якщо вони вміють незрівнянно більше ніж аборигени і мають силу вирішити долю не тільки однієї людини, а й цілого народу. Автор не має українського тексту, тому нижче наведена цитата з російського видання в якій Гесіод акцентує нашу увагу на Ефірі і Хаосі:

*“Жаром палимая, глухо и скорбно земля загудела,
И затрещал под огнем пожирающим лес неиссчитный.
Почва кипела кругом. Океана кипели теченья
И многошумное море. Титанов подземных жестокий
Жар охватил, и дошло до эфира священного пламя
Жгучее. Как бы кто ни был силен, но глаза ослепляли
Каждому яркие взблески перунов летящих и молний.
Жаром ужасным объят был Хаос.”*

В наведеному уривку Ефір – реальна матеріальна субстанція. На початку 20 сторіччя вчені-революціонери викинули з фізики поняття про Ефір. Але такий стан тривав недовго. Вже на початку тридцятих років інтенсивний розвиток фізики примусив одного з засновників квантової механіки, нобелівського лауреата Поля Дірака, ввести матеріальну субстанцію, Фізичний Вакуум, щоб надати інтерпретацію отриманому ним рішенням про існування позитронів, античастинок електронів. Згодом з'явилось уявлення про те, що проявом властивостей Фізичного Вакууму є вся видима і невидима речовина, присутність якої ми спостерігаємо в нашому Універсумі, тобто в нашій і інших галактиках.

Фактично, сьогодні Ефір називається Фізичним Вакуумом. А Хаос в давньогрецькій філософії – це стан неупорядкованого Ефіру до народження світів, тобто це стан Фізичного Вакууму до того моменту як почала народжуватися речовина, частину якої ми бачимо в електромагнітному випромінюванні. Як би там не було, наведені цитати свідчать про високий технологічний розвиток тих, кого греки називали богами. Бо енергоємність Ефіру настільки висока, що цивілізації треба було б мати надсильну вибухову речовину, щоб її вибух “відгукнувся” в Фізичному Вакуумі.

В цій історії ми бачимо коли і кого люди називають богами. А з іншого боку ми бачимо відзеркалення сприйняття людьми цивілізації, що має надвисокий рівень розвитку порівняно з їхнім.

Все це сприймається логічним і цікавим. Та для нас є принциповим підкреслити той факт, що Гесіод зафіксував у своїй нетлінній поемі перемогу фізичних носіїв *ДОБРА* над фізичними носіями *ЗЛА*. Це без абстракцій метафізики.

Філософ Платон в книзі діалогів розказав про війну атлантів проти прадавніх еллінів (див. параграф “[7. Тімей](#)”).

“На этом-то острове, именованном Атлантидой, возникло удивительное по величине и могуществу царство, чья власть простиралась на весь остров, на многие другие острова и на часть материка, а сверх того, по эту сторону пролива они овладели Ливией вплоть до Египта и Европой вплоть до Тиррении. И вот вся эта сплоченная мощь была брошена на то, чтобы одним ударом свергнуть в рабство и ваши и наши земли и все вообще страны по эту сторону пролива.”

Це ще одна війна? Чи вже інша? Як би там не було, але знову *ЗЛО* хоче знищити *ДОБРО*, хоче підкорити своїй владі вільних.

Названі два приклади з еллінської давнини ясно демонструють чому властолюбці християнської церкви європейського середньовіччя намагались знищити в тому числі і ці знання.

Наведені уривки дають можливість провести аналогію між війною *ЗЛА* проти *ДОБРА* з війнами Титанів проти богів Олімпу та імперії Атлантида проти вільних держав. Що надважливо? – *ДОБРО* завжди перемагає *ЗЛО*.

Найбільш важким прикладом з сьогодення є війни комуністичного СРСР, нацистської Германії, імперської Росії. Епоха цих війн сьогодні закінчується війною Російської імперії проти свободи народу України та свободи народів Європи. Перемога народу України разом з людьми доброї волі світу над втіленням *ЗЛА*, Росією, прищемить носа на Землі бажанням багатьох бездушних диктаторів.

4. Чим закінчиться агресія Росії проти України

Я молився. Не один день. Мені вранці (2016.09.16) показали чим закінчиться війна Росії

проти народу України. Я вже не спав але і не був ще бадьорим. Видіння. Відчуваю, ні, я знаю, що позаду мене, за лівим плечем Хтось присутній. Той, Хто може показати і пояснити все, Той, Хто знає, Той, Хто вчить. Той, Кого пишуть з великої букви.

Спочатку я побачив те, що було і є в Росії. Я бачу на околиці села поле з пагорбами. Вдалині берези. Фон – природа, червень. Але все якесь придушене, не яскраве, як у слабкому тумані. На фоні природи, спереду, метрах в п'яти від мене не стара, скоріше невизначеного віку молода жіночка в народному “вологодському” одягу початку 20 сторіччя. Тихого кольору літні кофтиночка та спідниця. Вони чисті, але наче здавна ношені, багато-багато разів прані. На плечах коромисло з важкими відрами тягне плечі долу. Чи була в них вода – не запам'яталось. Жінка – зі звичним виразом на обличчі безнадійної втоми від життєвих труднощів. Зображення триває недовго, поступово розчиняється і зникає.

Після цього впливає та ж сама картина, але з новою якістю. Яскравість кольорів одягу, трави та квітів поля. Попереду мене квітуча жінка, “вологодська” красуня, наче після щасливого народження першої дитини. Коромисло з повними відрами легке, не тягне плечі. Обличчя умиротворене, очі щасливі. Чи то сіро-зелені, чи то зелені з синім? Цю картину я бачив значно довше, ніж першу, а потім вона почала поступово закриватися пеленою, ніби віддалятися в часі. З двох картин акцент був зроблений саме на останній. Може щоб я її краще запам'ятав...

Спочатку мої очі набрякли сльозами радості. Я подумав, що сльози тому, що у першої жінки життя змінилося на краще, на щасливе, а потім різонула, отверезила думка: "Чому ти радієш та ще й зі сльозами? Це ж ті люди, що напали на твій народ, принесли горе в твою країну." Той, Хто поряд зі мною, чує цей мій стогін і каже примирливо, начебто посміхаючись: "Дивись, дивись..." Сльози в мене висохли. Я, мабуть, мусив сам відповісти на своє запитання, чому я радів від побаченого зі сльозами.

Епітет "вологодська красуня" я написав щоб було зрозумілим, кого я побачив у видінні. Перше розуміння видіння прийшло відразу ж: я побачив майбутнє російського народу. Страшне минуле, без надії на майбутнє полегшення, згине, люди випрямлять плечі. На жаль, ніколи у тих видіннях, що мені показували, не було дати, хоча б року. Залишалось тільки гадати, коли бачене має відбутися. Але відомо, що показують тільки те, що вже заздалегідь визначено, тобто причинно-наслідкові зв'язки вже сформували потрібної потужності інформаційний вектор в Фізичному Вакуумі¹⁰. І ніякої містики – світ є матеріальним.

Я намагався осмислити моє видіння багато разів. І тільки недавно, майже через п'ять з половиною років, до мене зайшла в гості думка, яка втішила та й залишилась. Вона дала мені відповідь на моє питання, чому в мене потекли сльози радості, коли я побачив як змінилося на краще життя народу європейської частини Росії.

Ті, хто зі сходу та північного сходу більше трьох сторіч намагалися перетворити українців на рабів, не полізуть більше зі своїми бомбами і ракетами вбивати нас. Слава героям!

У нас багато проблем в цьому житті. Та зробимо одне відокремлення. Герої йдуть на Небеса. Герої мають вічне життя на Небесах. Але розлучення є важким випробовуванням для тих, хто втратив своїх рідних і коханих і залишився до часу на Землі. Та мине час і Небеса дадуть спокій душам тих, хто з-за втрат страждає в цьому житті. А потім вони зустрінуться на Небесах. Ми це знаємо...

10 Дивись параграф “Платон”.

5. Платон

Ідеальна держава

Дивно, але ідеальний устрій держави цим генієм і його вчителем Сократом розглядався без врахування законів цивілізаційного розвитку суспільства. Скоріше за все, робота соціальних та економічних законів розвитку людям тоді ще не була відома. Вважалось, що успішність розбудови держави залежить від освіченості правителів, людей та волі богів і вищою формою держави має бути певна гармонія всіх її компонент. Невідворотність суперечностей в соціумі, що розвивається, до уваги не приймалась. Тому гармонія в розумінні філософів була гармонією тільки в межах їх логіки якою вони користувались.

А є й речі в межах етики сьогодення геть неприйнятні. В творі “Держава” Платон вкладає в уста Сократа фактично розділення людей на касти як запоруку розбудови ідеального державного устрою. Вищою кастою мають бути стражі держави. А далі логіка Сократа приводить його до необхідності урівняння чоловіків і жінок, але в дивній формі. Так, згідно Сократу, в касті стражів

“Все жены этих мужей должны быть общими, а отдельно пусть ни одна ни с кем не сожительствует. И дети тоже должны быть общими, и пусть родители не знают своих детей, а дети — родителей.”

Як бачимо, Сократ почав з рівності чоловіків і жінок, а далі його логіка розбудови досконалої держави привела до богзна чого. Згідно Сократу, саме така рівність без кровних родинних зв’язків приведе до вищої стабільності держави, бо всі стражі будуть вважати себе родичами...

Тому уявлення еллінських філософів про ідеальний устрій держави не відповідає сьгоднішньому рівню розвитку земної цивілізації. Це не дивно. В ті часи навіть найосвіченіші не мали уявлення про більшість фізичних, соціальних і економічних законів які знаємо ми сьогодні.

В цьому важливому прикладі ми бачимо, що філософи з найглибшими знаннями Світобудови далекі від розуміння як будувати не теоретичну, а реальну державу, яка по більшості часу має випереджати за станом свого розвитку рівень цивілізації, а не доганяти чи відслідковувати. А, головне, стимулювати і давати змогу розвитку своїм громадянам. На прикладах сьгоднішніх демократичних держав ми бачимо яка це надскладна справа.

Сьогодні на це питання розбудови держави і планування її роботи можна подивитись, наприклад, наступним образом. Що має бути врахованим?

1. Історичний досвід багатьох держав.
2. Знання соціальних та економічних законів розвитку.
3. Наявність потрібного спектру професіональних аналітиків, в першу чергу, в університетах. А якщо їх недостатньо? Тоді треба ставати частиною більшої сусідньої економіки, наприклад, ЄС, або частиною нової економіки нового державного союзу дружніх держав.
4. Сьгоднішнє вміння створювати комп’ютерні програми моделювання, що самонавчаються.
5. Якщо державний устрій буде законсервований в часі, це може привести до небажаних

наслідків¹¹.

Зрозуміло, що програми моделювання роботи держави по складності будуть перевершувати або дорівнюватися програмам, які моделюють погоду для всіх куточків Землі. Достатньо сказати, що вони мають брати до уваги всі потрібні параметри, наприклад, за останні 50 років і вміти будувати прогнози на потрібну кількість років вперед.

Та не тільки самобутні висновки нас цікавлять в філософії еллінів. Все таки, по-перше нас цікавить які знання про Всесвіт та душу вони сприйняли, зберегли від попередніх цивілізацій: богів Олімпу, Гіпербореї, Атлантиди. А по-друге, ми маємо гідний приклад того, як елліни-філософи отримали знання та зробили за допомогою логіки спробу усвідомити ці знання, а потім використали їх для користі свого суспільства. Генії.

Всесвіт, Деміург, Космос, Душа

Тімей Сократу:

“Но мы говорим, что все возникшее нуждается для своего возникновения в некоей причине.”

*“И все же поставим еще один вопрос относительно **космоса**¹²: взирая на какой **первообраз** работал тот, кто его устроил, — на тождественный и неизменный или на имевший возникновение? Если космос прекрасен, а его **демиург**¹³ благ, ясно, что он взирал на вечное; если же дело обстояло так, что и выговорить-то запретно, значит, он взирал на возникшее. Но для всякого очевидно, что **первообраз** был вечным: ведь **космос** — прекраснейшая из возникших вещей, а его **демиург** — наилучшая из причин.”*

*“Но о том, что лишь воспроизводит первообраз и являет собой лишь подобие настоящего образа, и говорить можно не более как правдоподобно. Ведь как бытие относится к рождению, так истина относится к вере. А потому не удивляйся, Сократ, что мы, рассматривая во многих отношениях много вещей, таких, как боги и рождение **Вселенной**, не достигнем в наших рассуждениях полной точности и непротиворечивости.”*

Для повноти нам потрібна ще одна цитата про душу.

Тімей Сократу:

*“Невозможно ныне и было невозможно издревле, чтобы тот, кто есть высшее благо, произвел нечто, что не было бы прекраснейшим; между тем размышление явило ему, что из всех вещей, по природе своей видимых, ни одно творение, лишённое ума, не может быть прекраснее такого, которое наделено умом, если сравнивать то и другое как целое; а ум отдельно от души ни в ком обитать не может. Руководствуясь этим рассуждением, **он устроил ум в душе, а душу в теле** и таким образом построил Вселенную, имея в виду создать творение прекраснейшее и по природе своей наилучшее.”*

*“...но **бог** сотворил **душу** первенствующей и старейшей по своему рождению и совершенству, как госпожу и повелительницу тела...”*

Уявлення про “космос” як матеріальну першооснову усього живого і розумного на світі дожило до сьогодення і в західній філософії і в східних філософських концепціях. Де вперше

11 В цьому сенсі є повчальною і цікавою історія демократії у Великій Британії.

12 **Космос**: Хаос до виконання роботи Деміургом.

13 **Деміург**: з грецької *demiurgos* – майстер: *demos* – народ, *urgos* – робота; у Платона – Творець народження і упорядкованості речовини в космосі, тобто Фізичному Вакуумі.

було сформульовано це уявлення, залишається предметом дискусій. Що звертає на себе увагу, так це присутність терміну “первообраз”. Він означає матеріальне середовище, яке вище за своєю ієрархією від “космосу”. І це середовище у Платона є не тільки матеріальним але й розумним.

Ми бачимо також використання добре відомого нам з сучасної астрофізики терміну “Вселенная” (рос.). Багато пізніших авторів ставлять тотожність між цими термінами: “космос” і “Вселенная”. *Ідеї і потенції*, без яких неможлива творчість Деміурга з точки зору Платона, не згадуємо, бо це є тільки інструменти, хоча і мають певне відношення до *егрегору*. В цьому есе ми звертатися не будемо до теми про *егрегор*, тобто про причинно-наслідкові зв'язки, інформаційні зв'язки в Фізичному Вакуумі, що стосуються певного соціуму або його елемента.

Матеріальна і розумна ієрархія *Світобудови* Платоном описується, розкривається в термінах уявлень того часу. Автору в цьому есе довелося дещо впорядкувати названі терміни, щоб зіставити їх з тими, які використовує Автор.

В якості “Вселенная” в українській літературі використовують термін *Всесвіт*. Тобто *всі світи*. Але у Платона термін “Вселенная” не охоплює повну ієрархію світів, всі світи, а саме: з сучасного терміну “Вселенная” випадає “первообраз” з давньогрецької. Таким чином термін *Всесвіт* несе в собі більш ширше значення аніж “Вселенная”. В якості “Вселенная” ми використовуємо термін *Універсум*. А термін *Всесвіт* використовуємо як визначення *Світобудови*, тобто “первообразу” Платона, тобто всіх світів разом з їх розумами.

В термінології яку ми використовуємо платонівський “первообраз” це *Праматерія*, “космос” це *Фізичний Вакуум*, або *Ефір*, “Вселенная” це *Універсум*. А термін *Всесвіт* об'єднує весь спектр властивостей *Світобудови*: *Праматерію*, *Ефір*, *Універсум* і *розуми*. Тобто термін *Всесвіт* об'єднує як матерію і речовину так і всі розуми всіх ієрархій.

Багато століть в нашій цивілізації вкорінювалась думка, що уявлення про те, що Земля є в центрі Універсуму, а Сонце обертається навколо Землі, пішло від еллінів-філософів: Сократ, Платон, Арістотель. А потім цю парадигму реалізував в математиці епіциклів Птолемей. Так, це було вдале математичне рішення, бо воно давало правильно наперед визначені небесні координати світил (планет). Та це була тільки математика. І більшого в часи Птолемея зробити було не можна. Ще не було потрібних фізичних знань.

Автор вважає, що геометрія свого часу у еллінів була не тільки математикою, але й розділом філософії. Елліни отримали знання, що, як видно з наведених цитат в цьому есе, весь світ речовини був створений, щоб стати школою для душі. Тобто, душа була центром *ідеї*, метою народження світів з речовини. Їй, після її еманції, потрібна була школа для розвитку. Саме тому, щоб констатувати той факт, що Земля, Сонце і Небо були створені для розвитку душі, що є *центром* *ідеї*, саме тому використовувались терміни геометрії. В філософському плані. Але звідси й пішла хибність уявлення, що елліни-філософи ставили геометрично Землю в центр, а Сонце і небесні світила крутили навколо Землі.

Нащо ми згадали старовинне? Тільки для проведення аналогії між стародавніми уявленнями і сьогоденними? Ні. Для нас головним було побачити в наведених трудах Гесіода і Платона свідоцтво про передання знань від розвиненої цивілізації(ій) еллінам. Ми це бачимо в глибині світогляду, яка була б неможливою якби елліни тільки пасли кіз, вирощували ячмінь і пшеницю, оливи і виноград, будували селища і човни. Саме такої кастрації світогляду парафіян намагались досягти християнські, і не тільки, властолюбці. І це їм в Європі вдавалось робити протягом багатьох сторіч.

Ну і що? – скаже пересічний Читач. А фізик зупиниться, замислиться і запитає себе: “А як ці

цивілізації прибули на Землю?” Він побачить важливість цього факту. Він побачить, що є напрямок мислення і досліджень який може принести нові знання, нові технології. А це для цивілізації завжди важливо, бо це стимулює розвиток.

6. Теогонія

Коли читаємо древніх авторів, бажано пам'ятати про рівень цивілізації у корінних людських племен в середовищі яких було написано той чи інший твір. Бо все, що стояло не зрівняно вище за технологічним і, відповідно, цивілізаційним розвитком, все що було не зрівняно сильніше і могутніше, все сприймалось людьми як прояв діяльності богів. Тому тих, хто керував “божественними” технічними засобами, племена сприймали як богів. А розподіл обов'язків і влади між “богами” сприймали як божественну ієрархію.

Нижче наведені цитати російською з поеми “Теогонія”¹⁴ давньогрецького поета Гесіода в яких описується війна за Олімп між богами світла та темряви.

...

*”С Муз, геликонских богинь, мы песню свою начинаем.
На Геликоне они обитают высоком, священном.
Нежной ногою ступая, обходят они в хороводе
Жертвенник Зевса-царя и фиалково-темный источник...
Нежное тело свое искупавши в теченьях Пермесса,
Иль в роднике Иппокрене, иль в водах священных Ольмея,
На геликонской вершине они хоровод заводили,
Дивный для глаза, прелестный, и ноги их в пляске мелькали.”*

...

*”Песням прекрасным своим обучили они Гесиода
В те времена, как овец под священным он пас Геликоном.”*

...

*”Чтоб воспевал я в тех песнях, что было и что еще будет.
Племя блаженных богов величают мне они приказали,
Прежде ж и после всего — их самих воспевать непрестанно...”*

...

*”Радуйтесь, дочери Зевса, даруйте прелестную песню!
Славьте священное племя богов, существующих вечно, -
Тех, кто на свет родился от Земли и от звездного Неба,
Тех, кто от сумрачной Ночи, и тех, кого Море вскормило.
Все расскажите: как боги, как наша земля зародилась,
Как беспредельное море явилось шумное, реки,
Звезды, несущие свет, и широкое небо над нами;
[Кто из бессмертных подателей благ от чего зародился,]
Как поделили богатства и почести между собою,
Как овладели впервые обильноложбинным Олимпом.
С самого это начала вы все расскажите мне, Музы,
И сообщите при этом, что прежде всего зародилось.”*

Далі Гесіод розповідає історію народження богів, їх родовід, становлення та їх боротьбу за владу. Фіналом цієї боротьби стала війна, як сьогодні б ми сказали, між тими хто ніс світло та тими хто ніс темряву:

14 Гесиод. Полное собрание текстов. М.: Лабиринт, 2001.

...

*”Слово родитель мужей и богов обратил к великанам:
«Слушайте, славные чада, рожденные Геей с Ураном!
Слово скажу я, какое душа мне в груди приказала.
Очень уж долгое время, сражаясь друг против друга,
Бьемся мы все эти дни непрерывно за власть и победу, -
Боги-Титаны и мы, рожденные на свет от Крона.
Встаньте навстречу Титанам, в жестоком бою покажите
Страшную силу свою и свои необорные руки.»”*

...

*”Заревело ужасно безбрежное море,
Глухо земля застонала, широкое ахнуло небо
И содрогнулось; великий Олимп задрожал до подножья
От ужасающей схватки. Тяжелое почвы дрожанье,
Ног топотанье глухое и свист от могучих метаний
Недр глубочайших достигли окутанной тьмой преисподней.
Так они друг против друга метали стелящие стрелы.
Тех и других голоса доносились до звездного неба.
Криком себя ободряя, сходились боги на битву.
Сдерживать мощного духа не стал уже Зевс, и тотчас же
Мужеством сердце его преисполнилось, всю свою силу
Он проявил. И немедленно с неба, а также с Олимпа,
Молнии сыпля, пошел Громовержец-владыка. Перуны,
Полные блеска и грома, из мощной руки полетели
Часто один за другим; и священное взвихрилось пламя.
Жаром палимая, глухо и скорбно земля загудела,
И затрещал под огнем пожирающим лес неисчетный.
Почва кипела кругом. Океана кипели течения
И многошумное море. Титанов подземных жестокий
Жар охватил, и дошло до эфира священного пламя
Жгучее. Как бы кто ни был силен, но глаза ослепляли
Каждому яркие взблески перунов летящих и молний.
Жаром ужасным объят был Хаос.”*

...

*”С ревом огромные волны от яростной схватки бессмертных
Бились вокруг берегов, и тряслась земля непрерывно.
В страхе Аид задрожал, повелитель ушедших из жизни,
Затрепетали Титаны под Тартаром около Крона
От непрерывного шума и страшного грохота битвы.
Зевс же владыка, свой гнев распалив, за оружие схватился -
За грозовые перуны свои, за молнию с громом.
На ноги быстро вскочивши, ударил он громом с Олимпа,
Страшные головы сразу спалил у чудовища злого.
И укротил его Зевс, полосуюя ударами молний.
Тот ослабел и упал. Застонала Земля-великанша.”*

...

*”После того как окончили труд свой блаженные боги
И в состязанье за власть и почет одолели Титанов,
Громогремящему Зевсу, совету Земли повинуюсь,
Стать предложили они над богами царем и владыкой.*

Он же уделы им роздал, какой для кого полагался.”

7. Тімей

Нижче наведено декілька цитат російською про війну атлантів проти древніх еллінів з книги діалогів Платона “Тімей”¹⁵.

— Жрец¹⁶ ответил ему: “Мне не жаль, Солон¹⁷; я все расскажу ради тебя и вашего государства, но прежде всего ради той богини, что получила в удел, взрастила и воспитала как ваш, так и наш город. Однако Афины она основала на целое тысячелетие раньше, восприняв ваше семя от Геи и Гефеста, а этот наш город — позднее. Между тем древность наших городских установлений определяется по священным записям в восемь тысячелетий. Итак, девять тысяч лет назад жили эти твои сограждане, о чьих законах и о чьем величайшем подвиге мне предстоит вкратце тебе рассказать; позднее, на досуге, мы с письменами в руках выясним все обстоятельнее и по порядку.”

“Ведь по свидетельству наших записей, государство ваше положило предел дерзости несметных воинских сил, отправлявшихся на завоевание всей Европы и Азии, а путь державших от Атлантического моря.”

“На этом-то острове, именовавшемся Атлантидой, возникло удивительное по величине и могуществу царство, чья власть простиралась на весь остров, на многие другие острова и на часть материка, а сверх того, по эту сторону пролива они овладели Ливией вплоть до Египта и Европой вплоть до Тиррении. И вот вся эта сплоченная мощь была брошена на то, чтобы одним ударом ввергнуть в рабство и ваши и наши земли и все вообще страны по эту сторону пролива.”

“Именно тогда, Солон, государство ваше явило всему миру блистательное доказательство своей доблести и силы: всех превосходя твердостью духа и опытностью в военном деле, оно сначала встало во главе эллинов, но из-за измены союзников оказалось предоставленным самому себе, в одиночестве встретилось с крайними опасностями и все же одолело завоевателей и воздвигло победные трофеи. Тех, кто еще не был поработан, оно спасло от угрозы рабства; всех же остальных, сколько ни обитало нас по эту сторону Геракловых столпов, оно великодушно сделало свободными.”

“Но позднее, когда пришел срок для невиданных землетрясений и наводнений, за одни ужасные сутки вся ваша воинская сила была поглощена разверзнувшейся землей; равным образом и Атлантида исчезла, погрузившись в пучину.”

8. Епілог

Перейденому самостійно – ціни не складеш. Все виценаписане, як і інші есе Автора, написані, щоб систематизувати авторські знання і згенерувати у Читача низку питань. А далі, Читачу, – саме твої самостійні роздуми дадуть тобі відповіді, а значить і багатство.

Наприкінці ще раз повернемося до важливого питання для кожного. В тексті підкреслюється, що є люди душевні, а є ті, у кого душі нема. Чим закінчується буття на Землі тих і других?

15 Платон. Собрание сочинений в 4 т. М.: Мысль, 1994.

16 Жрец в египетському храмі.

17 Солон – Можновладець з Афін.

Про це можна прочитати в Новому Заповіті¹⁸. Мовою сьогодення можна сказати наступне. Ніякого ані пекла ані раю нема. Душі, які безповоротно перейшли на сторону ЗЛА на Землі, будуть після смерті їх тіла дезінтегровані. Такі душі заснуть і більше ніколи і ніде їх не буде.

А що до програм у тих людей які не мають душі? Критерій завжди один: на чию сторону стане людина на Землі. На сторону ЗЛА чи сторону ДОБРА? Якщо на сторону ЗЛА, то фінал такий же як і у душі, що вибрала ЗЛО – дезінтеграція. Але якщо програма прийме на Землі етику ДОБРА, то її після смерті людини прийме на себе певна душа. Душа прийме все, що має ця програма. Програма буде і надалі ототожнювати себе зі своєю особистістю, що була на Землі. Але додадуться ще й всі властивості душі, що прийняла програму. Ця оновлена душа стане однією особистістю як для душі так і для програми. Це важко собі уявити на Землі, але саме так і є.

В фіналі цього есе треба зазначити – за віросповіданням Автор християнин, а за сприйняттям Всесвіту – матеріаліст.

18 Від Матвія 13:26-43